

Напраздно Сърбитѣ отъ това време сж се стараяли съ всички легални срѣдства да възвърнатъ старото състояние въ Св. Спасѣ. Нѣколко жалби сж биле испратени до Патриаршията и въ тѣхъ се прѣдставило, какъ Гръцитѣ ги гонятъ отъ нейното вѣдомство. Патриаршията е удовлетворявала тѣхнитѣ жалби и се распорѣждала да се върне Славянския езикъ въ Св. Спасѣ, но не е била въ състояние да даде санкция на своитѣ прѣдписания. Мѣжду нѣколкото прѣдписания до Митрополията Паисия по тѣзи работа има едно, отъ 10 Януарий 1890 г. подъ № 141, въ което му се казва: „Прѣдписваме на ваше прѣосвѣщенство да поддържате равнoprавие мѣжду всичкитѣ набожни и православни християни, да се грижите и за тѣхнитѣ училища, за да не би да се прѣдизвика неудоволствие, та за това хората да не отиватъ въ схизматическитѣ училища, и да не се създаватъ неприятности, които ваше прѣосвѣщенство, като общъ отецъ и пастиръ, може да прѣдупрѣди.“

Друго пъкъ Патриархово прѣдписание въ вѣренъ прѣводъ гласи така:

„24 Май 1890 г. № 1384.

Цариградъ

Прѣосвѣщенный Господине

Паисий.

На 28 Мартъ т. г. писахме на ваше прѣосвѣщенство, че сме увѣдомени какво въ Св. Скопската черква се прави разлика мѣжду Сърбитѣ, православнитѣ християни и не Сърбитѣ; че всѣщенникитѣ се отпускатъ, или пъкъ не се приематъ въ нея само за това, че сж по народность Сърби, и че систематически се отблъсва Славянския езикъ отъ богослужението, макаръ до днесъ да се е служило и на Гръцки и на Славянски и въ пълна хармония сж живѣли тии двѣ народности, и прѣдписахме веднага да ни явите какво е станало въ въпросната черква, и какъ стои днесъ въ нея работата относително хармонията мѣжду тии двѣ народности. Но ваше прѣосвѣщенство нищо не е отговорило, макаръ и да сж минали вече два мѣсеца, и за това повторно прѣдписваме веднага, слѣдъ получаванieto на настоящето писмо, да ни известите за горѣупоменжитѣ работи.

Константинополски въ Христа Братъ:

Дионисий“.